

315

1672-1871. Δικαστικές αποφάσεις, νοταριακές πράξεις και διοικητικά έγγραφα αναφερόμενα στην φθορά παρθένου ή στην εύρεση θησαυρού. Βαθύ (Σάμος), Βόστιτζα (Αχαΐα), Ναύπλιο, Νάξος, Πρέβεζα, Σύρος.
Μ. Τουρτόγλου, *Παρθενοφθορία και εύρεσις θησαυρού. Βυζάντιον - Τουρκοκρατία - Μετεπαναστατικοί χρόνοι μέχρι και τοῦ Καποδιστρίου*, Ἀθήνα 1963, σ. 152-294, αρ. 2-34.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ «ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΥΠΟΓΡΑΦΕΩΣ ΣΥΡΟΥ». Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΗΣ ΦΘΑΡΕΙΣΗΣ ΔΗΛΩΝΕΙ ΟΤΙ ΕΙΧΕ ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣΕΙ ΤΟΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΘΕΝΤΑ ΓΙΑ ΠΑΡΘΕΝΟΦΘΟΡΙΑ.
ΥΠΟΚΡΥΠΤΕΤΑΙ ΧΡΗΜΑΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ.

1827, 4 Ιουλίου

«Διὰ τοῦ παρόντος μαρτυρικοῦ γράμματος μαρτυροῦμεν οἱ ὑπογεγραμμένοι ὅτι, ἐπειδὴ καὶ ἡ Σοφία Ζερβούδαινα κατέτρεχεν πρό τινος καιροῦ τὸν Πέτρον Ἀλεξάνδρου, λέγουσα ὅτι, αὐτός, νὰ ὑπεσχέθη νὰ λάβῃ τὴν θυγατέραν τῆς γυναῖκα, καὶ ὅτι διὰ τὴν ὑπόσχεσίν του αὐτήν, αὐτὸς ἐσυγκοιμήθη μαζί τῆς καὶ τὰ παρόμοια, καὶ ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ νέος, εἶχε τῆς δανείσει γρόσια ἐβδομήντα ἀπὸ καλωσύνην του καὶ ἀγόρασεν ἐν ὀσπιτόπουλον μὲ ὑπόσχεσιν ὅτι αὐτὰ τὰ χρήματα νὰ τῷ τὰ ἐπιστρέψῃ μετ' ὀλίγον καιρόν, καὶ ἀφοῦ αὐτός ὁ καιρὸς παρήλθε, καὶ ὁ ρηθεὶς Πέτρος ἐζητοῦσεν τὰ ἄσπρα του αὐτὴ τότε τὸν ἐσυκοφάντησε ὅτι, νὰ ἔφθειρε τάχα τὴν κόρην τῆς, καὶ ὁ νέος αὐτὸς διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὰς συκοφαντίας τῆς μεσολαβησάντων τῶν γειτόνων τῆς ἐχάρισεν τὸ ρηθὲν ὀσπήτιον, καὶ αὐτὴ τότε ὡμολόγησεν ἔμπροσθεν ἡμῶν καὶ κολτζῆ Δημητρίου Λυχνοῦ ἀπεσταλμένου παρὰ τοῦ κυρίου Ἀνδρέου Πρωῖν ἀντιαστυνόμου, ὅτι αὐτὸς ὁ νέος εἶναι ἀμέτοχος ἀπὸ τὴν θυγατέραν τῆς καὶ οὐδέποτε συγκοινωνίαν ἔλαβεν μετ' αὐτῆς, ἀλλ' ὅτι τὸν ἐσυκοφάντησεν ἐπὶ σκοπῷ διὰ νὰ ἀπολαύσῃ τὸ ὀσπιτόπουλον αὐτὸ καθὼς καὶ τὸ ἀπήλυνσε καὶ ὅτι δὲν ἔχει κατ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐξῆς καμμίαν ζήτησιν, καὶ ὁ νέος αὐτὸς ἐφάνη ἔμπροσθεν ἡμῶν πάντι ἀμέτοχος· ταῦτα γνωρίζοντες καὶ ἐν βάρει συνειδήσεως ἡμῶν μαρτυροῦντες ὑπογραφόμεθα ...».

315α

1673. Διαθήκη. Σίφνος.
Π. Ζερλέντης, «Ἀρχιεπίσκοποι Σίφνου καὶ Μυκόνου (1646-1797)», στον τόμο *Ιστορικαὶ ἔρευναι περὶ τὰς ἐκκλησίας τῶν νήσων τῆς ἀνατολικῆς Μεσογείου θαλάσσης*, τ. Ι, Ἑρμούπολις 1913, σ. 138-141.

316

1673. Διαθήκη. Βενετία.
Κ. Μέρτζιος, «Ἡ διαθήκη τοῦ Ἀθηναίου ἐθνομάρτυρος Μιχαὴλ Λίμπωνα», *Ἀθηναϊκὰ* 13 (1959), σ. 2-8.